

м'ясопереробної галузі та забезпечить її беззбитковість в подальшому.



Веклич Ріта

студентка

Здирко Наталя

асистент

Вінницький національний аграрний університет

м. Вінниця

ОСОБЛИВОСТІ АНАЛІТИЧНОЇ ОЦІНКИ ФІНАНСОВОГО СТАНУ СІЛЬСЬКОГОСПОДАРСЬКОГО ПІДПРИЄМСТВА

Головною проблемою сучасного фінансового стану підприємства є відсутність гнучкого фінансового планування та аналізу, несвоєчасне виявлення фінансової нестабільності. Тому важливо своєчасно виявити та усунути вади у фінансовій діяльності, відшукати управлінські рішення щодо поліпшення фінансової діяльності та фінансового стану підприємства.

За умов кризового стану економіки зростає роль своєчасного та якісного аналізу фінансового стану підприємств, оцінки його ліквідності, платоспроможності і фінансової стійкості та пошуку шляхів щодо підвищення і зміцнення фінансової стабільності.

Фінансовий стан – це спроможність підприємства вести господарську діяльність на основі своєчасного погашення усіх видів заборгованості, раціональної структури капіталу і господарських засобів [1]. У ньому відображають у вартісній формі загальні результати роботи підприємства з управління фінансовими ресурсами.

Фінансовий стан підприємства залежить від результатів його виробничої комерційної і фінансової діяльності, тобто чим вищими є показники виробництва і реалізації продукції робіт і послуг, тим нижча їх собівартість, якщо вища рентабельність і вищий прибуток, то фінансовий стан підприємства є кращим і навпаки [4].

Ще однією проблемою в оцінці фінансового стану підприємства є існування різних систем бухгалтерського обліку та порядку складання форм фінансової звітності в країнах з ринковою економікою, що призводить до неможливості здійснення порівняльного аналізу отриманих результатів оцінки фінансового стану підприємницьких структур різних держав. Це ще раз свідчить про важливість розуміння схеми обліку, яка лежить в основі формування фінансових показників, та необхідність уніфікації інформаційного забезпечення оцінки фінансового стану на міжнародному рівні.

Уміння здійснювати ефективне управління фінансовим станом

підприємства залежить від доцільності використання того чи іншого методу оцінки фінансового стану. Для оцінки фінансового стану підприємства використовують такі методи: коефіцієнтний, комплексний, інтегральний, беззбитковий та рівноважний [3].

Для оцінки фінансового стану використовують декілька груп показників, а саме: показники платоспроможності, показники фінансової стійкості, показники ділової активності.

Прибуток – це сума, на яку доходи перевищують пов'язані з ними витрати. Показники прибутковості характеризуються ефективністю використання всіх видів ресурсів, які забезпечили одержання певного загального доходу. Показником прибутковості є також рентабельність – відносний показник, що характеризує рівень ефективності роботи підприємства [2].

Отже, фінансовий стан – найважливіша характеристика економічної діяльності підприємства. Він відображає конкурентоспроможність підприємства, його потенціал у діловому співробітництві, оцінює якою мірою гарантовані економічні інтереси самого підприємства та його партнерів за фінансовими та іншими відносинами.

При проведенні оцінки фінансового стану підприємства слід вивчати значення отриманих в результаті аналізу фінансового стану показники, з точки зору відповідності їх фактичних значень нормативним для конкретного підприємства рівням, визначати фактори, що вплинули на величину показника в звітному періоді та здійснювати прогноз її величини на перспективу. Стійка діяльність підприємства залежить як від обґрунтованості стратегії розвитку, маркетингової політики, від ефективного використання всіх існуючих в його розпорядженні ресурсів, так і від зовнішніх умов, до яких відносять податкову, кредитну, цінову політику держави та ринкову кон'юнктуру. Через це як інформаційну базу аналізу фінансового стану потрібно застосовувати звітні дані підприємства, деякі задані економічні параметри і варіанти, за яких змінюються зовнішні умови його діяльності, котрі потрібно враховувати під час аналітичних оцінок та прийняття управлінських рішень. Підбиваючи підсумок розгляду сутності аналізу фінансового стану підприємства, треба ще раз наголосити, що потреба та значення такої оцінки зумовлені потребою систематичного аналізу та вдосконалення роботи за ринкових відносин, переходу до самокупності, самофінансування, потребою в поліпшенні використання фінансових ресурсів, а також пошуком у цій царині резервів зміцнення фінансової стабільності підприємства, оскільки фінансові результати є базою розрахунку ресурсного потенціалу підприємства.

Список використаних джерел

1. Бойчик І.М. Економіка підприємства : навч. посібн. / І.М. Бойчик. – К. : Вид-во Атіка, 2002. – 478 с.
2. Економіка підприємства : підручник / за заг. ред. С.Ф. Покропивного. –

Вид. 3-тє, без змін / С.Ф. Покропивний. – К. : Вид-во КНЕУ, 2006. – 528 с.

3. Федоренко В.І. Оцінка та діагностика фінансового стану підприємства /
В.І. Федоренко // Економіка та держава. – 2004. – № 1. – С. 26-29.

4. Хотомлянський О.Л. Комплексна оцінка фінансового стану підприємства /
О.Л. Хотомлянський, П.А. Знахуренко // Фінанси України. – 2007. – № 1. – С. 111-118.



Гайдук Ірина
старший викладач
Львівська комерційна академія
м. Львів

АКТУАЛЬНІ ПИТАННЯ ОБЛІКУ ФІНАНСОВИХ РЕСУРСІВ КООПЕРАТИВНИХ ПІДПРИЄМСТВ ВІДПОВІДНО ДО НП(С)БО 1

В умовах глобалізації економіки гармонійне функціонування кооперативних підприємств ґрунтується на достатності фінансових ресурсів, які відіграють важливу роль у розвитку господарської діяльності, зростанні оборотних коштів, посідають значне місце в ефективному управлінні підприємством. Економічну самостійність підприємствам забезпечує наявність власних фінансових ресурсів, які сприяють поповненню власного капіталу, фінансуванню господарської діяльності і соціального розвитку підприємства.

Інформаційною базою про склад власних фінансових ресурсів, джерела їх формування та ефективність використання є бухгалтерський облік. Для обліку власних фінансових ресурсів застосовуються рахунки класу 4 «Власний капітал та забезпечення зобов'язань».

З метою наближення національних стандартів бухгалтерського обліку до міжнародних Міністерством фінансів України було затверджено Національне положення (стандарт) бухгалтерського обліку 1 «Загальні вимоги до фінансової звітності», що призвело до змін у групуванні та кодифікації окремих рахунків(субрахунків) 4 класу та статтях I розділу пасиву балансу (звіту про фінансовий стан) [1].

У процесі змін, викликаних коригуванням Плану рахунків бухгалтерського обліку активів, капіталу, зобов'язань і господарських операцій підприємств і організацій споживчої кооперації України (Укоопспілки) назву рахунка 40 «Статутний капітал» змінено на «Зареєстрований (пайовий) капітал»[2]. Така заміна є доцільною, оскільки статутний капітал – це капітал, величина якого зареєстрована у Статуті